



# పాపము

పట్టణానికి చితిక వైఖరి తూరంలో, ప్రపంచ విషయాలు, ప్రభుత్వ వధకాలు చేరిన కాలడవి లాంటి కోనలో, ప్రజాస్వామ్యానికి, స్వేచ్ఛా జీవితానికి అర్థం తెలివి బానిస బతుకులను వెళ్ళనూర్చే కూనవ్వ మండూకాలు మనలాడే ఒకపల్లె అది. దాని పేరే పెద్దిరెడ్డి పాలెం.

ఆ రోజు. . . ఏ రోజుకీ వ్యత్యాసం లేని అతి దీమాస్వప్నమైన ఒకరోజు మిట్ట మధ్యాహ్నం. . . రచ్చ అండలు అనుకవి ఉన్న లావివెట్టుకు కట్టబడిన తెలమయ్యను గొడ్డును బాదినట్టుగా బాదుతున్నాడు

పెద్దిరెడ్డి—ఆ ఊరి పేరండగా.  
సభామండలం నుంచి నిన్ను సెగలు రాలునుట్టే భావదీలా పెద్దిరెడ్డి వేత్రాలు నిప్పుకణాలు రాలు

## కొమ్మనాశలి గణపతిరావు

స్తున్నాయి. పలుపుతాడుతో కొట్టి కొట్టి అరిసి పొయిన పెద్దిరెడ్డి అగి రచ్చబండపై కూర్చుని బొబ్బ లెక్కిన తన చేతులవై పాపారు చూసు

భాగ్నాడు. ఒంటినిండా అట్లు తేలి, చిట్టి, కచ్చిబిళ్ల రక్తం రోజూ కాదే కన్నీరులా నేల పాలాతూంట్ల ఏ నిలువకు నోచుకోని ఆ జీవితాల్లో కారే ఆ రక్తానికి, చిమ్మే కన్నీటికీ ఖరేదేమిటో అర్థంకాని పెంటయ్య ఒగరుస్తూ నీరసంతో తల వాల్చేశాడు.

రోజూ ఇటువంటి శిక్షలకు పాక్షులుగా నిలబడ్డ లావివెట్టు, రచ్చబండ పెద్దిరెడ్డి ప్రతాపానికి భయ వడి మానం పాటించినట్టుగా, గుడిసెల వారసుండి తలపుల నందుల్లోనుండి వక్కి వక్కి చూసే మూగ జీవులు నిల్వూర్చులు సైతం విడవలొనికి భయపడు



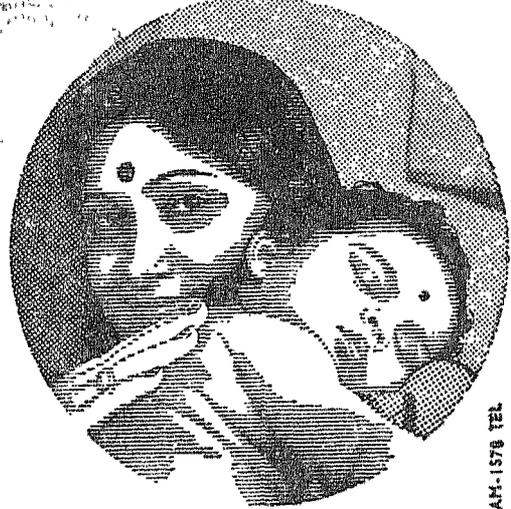
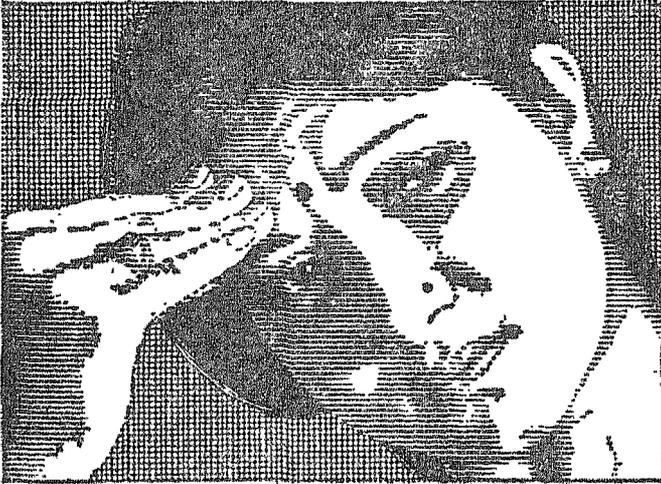
శ్రీ సుకుని కౌశ్లం గాదు. ఇంటి తెల్ల కుసంత బల్బు కావడం యెట్లించుకుని యెంటనే రా. అక్కడ వసులు నూడ్డానికి నీ బాబు వేడు" అంటూ లీచిగా ముందుకు వడిచాడు.

"ఎప్పుడో సేసిన అప్పుకే నీకు సొకీరి సేసి నేనీ అలాగే బతుకు సాలించాడు మా బాబు. ఇంత

అదే టోల్చాడు. నాను విగిలిపోస్తు." అప్పుస్తంగా గొణిగాడు వెంటయ్య.

సింహంలా నడుస్తున్న పెద్దిరెడ్డిని పిల్లిలా అనుసరిస్తున్నాడు శరిగోడు. పూరి గుడిపెల్లోని సిల్వా అన్నీ ఊసేరి దిగవట్టే అలాగే ఉండిపోయాయి. మట్టి కుప్పల మధ్య మాజీక్యంలా వెలిగిపోతూ,

తిరగేసిన కొబ్బరి చిప్పల్లాంటి గుడిపెల మధ్య పెద్దిరెడ్డి గొప్పతనానికి ప్రతికూల విఘటనల్లో ఒకపెద్ద పెంకుంటే ఊసేరిఅడుగు పెట్టాడు పెద్దిరెడ్డి సేవలా చేయడానికి తప్ప ఏ సుఖానికి నోచుకోవీ ముత్యాలమ్మ ( పెద్దిరెడ్డి భార్య ) భర్త మొహం చైపు చూసి ఎవరి కొంపో కూల్చాడన్న విరాటలకు



AM-1578 TEL

**అమృతాంజన్**  
శక్తివంతమయిన  
బోధానివారిణి



అమృతాంజన్ క క్రివంతమయినది. తల నొప్పలు, వెన్ను నొప్పలు, తండ్రిరాల నొప్పలు, నెమికులు మరియు జఠాబల మంచి శ్రీమంగా ఉపశమనం కలిగించడానికి దానిలో వది శ్రేష్టమైన ఖాషరాణ శైక్యాలు. అనోలియమ్-జఠాబలని. చక్కని పారడ్రోయజుంది. మృదులమైన తర్కాలకోసము అది ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడింది. మీ ఇంట్లో చాడిని ఎప్పుడూ అందుబాటులో ఉంచుకోండి.

**అనోలియమ్**  
జలుబుకీ  
సున్నితమయిన  
మందు



అమృతాంజన్ మరియు అనోలియమ్ — ఇంటింటా అవసరమయిన సమృథమయిన దివ్య ఖాషరములు. అమృతాంజన్ లిమిటెడ్. 80 సంవత్సరాలకు పైగా సమృథమయిన గృహ ఖాషరములను తయారుచేస్తున్నవారు.

గానె నప్పుచేటాగే నీతి వెల ముగ్గురు కలుగుతుంది దణ్ణం చేసింది. మొగుడికి వాకిలి చేయించి మనసా- "ఎందుకీలే చేశారు. ఎందుకీలే జరిగింది" అని అడగి తనని బయటకు పంపి ముఖ్యమంత్రి. ఆలో ఆడిగితే ఇంతకీ మూగ్గురు కావడానికి నీవు నదులకున్న రాసుకున్నా, నీవేలా అలా, పైడిరాజుకు: నట్టిన గతే తనకూ నడుతుంటేమో నన్ను బయటం. . . అందుకే ముఖ్యమంత్రి నీకే వెదకుడు. మొగుడికి కాపాడకీ తన కాపాట్లన్నీ తెలిసేకుండా కాపాడమని ఎల్ల వెలూ అమ్మవారి మొక్కుకునే మగళాతి ముఖ్యమంత్రి కర కి అడగినే అప్పుడెట్లు ఉంది, ఏ రోజు నా కోత అందం దొరకై, అది నో సకనక తాడినోయే కరకు ఆ రోజు అనగనం తీర్చడం, మొగుడి చేసే ప్రతి దారాదాన్ని మూగదానిలో చూపించడం మనమో ముఖ్యమంత్రికు మరో సకనక తేలిక. పేదంటి దొర ముఖ్యమంత్రి అంతకంటే ఎక్కువ మరం కోరకు కూడా. తన మయనలో ఉప్పుంతి కాలం తన బిడ్డను ఏదనంత కాలం తనను అనితంగా కోరకునే బిడ్డ. ఈ వాడిలా జనలన్నీ అడిగి నోగనందకు: తనను కాదని మరెవర నై నా కావడానికి నీవేకాకే దేమో అని బయట అనుకుణం కోలే దొరకై మొక్కుకుంటుంది. అందుకే తనని పానాకే ముని దేకుండా ఎలాంటి తిరుగుళ్ళు తిరుగుతున్నా, గుండెలు పండినా తనను నాను కురదించుకో సాగింది. అనురాగానికి వోనుక కనీయనా కనీసం అనసరాలకు తనను కువయోగనడికే చాలని తల పోసింది. తన భర వంచన పనిచేసే సంతో మందిలోపాలు తనూ ఒకతే వని సరిపెట్టుకుంది.

అలా తన వాగా తాగి మతులో రంగి ఒంపుల్ని మననం చేసుకుంటూ నందిరి కోళ్ళ మంచంపై వడకున్న పేదెద్దెద్దె దగ్గర కెళ్ళి నిలబడింది ముఖ్య అమ్మ. చివరగా తల తిప్పిన రెడ్డికి నిడుద నిలిచిన ఆకారం రంగి లా కనిపించేసరికి జొట్టలు మేస్తూ ఆం గొన్నెకి లేచాడు. మరు క్షణం ముదివగులో ఉన్న ముఖ్యమంత్రి మన నీరు కారినోయాడు. "ఏటిలా గొప్పవావు?" పిచ్చిగా అన్నాడు. ముఖ్యమంత్రి చిదో చెప్పడో కేంతుతో- "మొగ్గుడు క్షుణ్ణి అన్నాడు ఇలా కదిలోకి రావట్టిన నీ కెప్పి పొర్లు జెవన?" తుదా ప్రకారం మంచంపై సాగిం వడుతూ అన్నాడు.

"మరేమో. . . మనదాంబు. రెప్ప సీకల్నే పట్టు. నుం దెలిసేతుండు." "ఊ. గొడ ముంది" "నే దేమో అని. . ." "నీవునావుగదా. ఇంకెల్ల." "తనసా నుండి మాకు వాయు కలుగలేట్టించి వాడ." "ఎందుకట?" "అలా పట్టిన మన రంగడికియ్యాలని అను తుండు గదా." "అడు రావిచ్చాక మూర్తంలే." ఇంకా నుం చిని అప్పుట్టుగా మాళాడు ముఖ్యమంత్రి వైపు. . . నెమ్మదిగా బయటకు వడిచింది. ఒకప్పుడే పంక ఆది బాటవిప్పిన ముఖ్యమంత్రి, ఈ వాడు చిరంబం

వలించింది వడకుడిలోకి అడుగు పెట్టనివ్వడం లేదు. . . మనసంతా అకోలా అం గనోయిన ముఖ్య అమ్మ వెంట గదిలో మేను వాల్చింది. పేదెద్దెద్దె మరో రెండు పెగ్గులు దీగించాడు. మాకునాముక్తు తుంసాల పైసేడంటు. వందకరాల సల్లం. ఒక్కడై కూతురు. సంబంధం భాయం చేస్తే బాగానే ఉంటుంది. . . రంగి వైపు నుండి బలవంతంగా అలోచనలు మళ్ళించాలని విపల ప్రయత్నం చేసు న్నాడు.

మరుచటి రోజు ఎదుల బంటిపై స్త్రీషను నుండి వస్తూ ఈరిగడం వ్యాధి పెంటయ్య వావు సంగతి చెప్పే రంగారావు బాధావేశాలతో కదిలి సోయాడు. రంగి గుర కు: రాగానే అతని మనసంతా జాలితో నిండిపోయింది. తండ్రిపై చెప్పలేనంత కోప మొచ్చింది.

అయినా ఇంట దగ్గర గుమ్మంలోనే ఎదురైన ఆజానుదానావు, కోరసోసాల, ముర్కరూపి అయిన తండ్రిని చూడగానే బయంతో వలబడి సోయాడు. ఆ ఇంటలో అడుగు పెట్టగానే రెక్కలు తెగిన సహం గంత, కిరారణ్యంలోనికి ప్రవేశించి వట్టుగా నీళ్ల సోయాడు. తండ్రి సలకరించినా ముఖవంగా ఏదో మాటాడి తోప్పలికి చెప్పసోయాడు.

కొడుక్కి గోరు ముద్దల తిప్పిననూ తన బతుక్కో నరమూర్తాన్ని ఉపాంతుకుంటున్న ముఖ్యమంత్రి రంగారావు పెంటయ్య వావు ప్రసక్తి తీసుకు రాగానే బాధగా తల వాల్చింది.

"ఎందుకాడు నీ కొడుకు?" పొగాకు రెమ్మ తుంబుతూ లోపలికి వచ్చాడు పేదెద్దెద్దె. రంగారావు నోట మాట రాకపోవడమే గాక, ముద్ద కూడా గొంతు కడతంగా నడింది తండ్రిని చూడగానే. . .

దేని నీయం అప్పుట్టుగా మాసింది ముఖ్యమంత్రి. "అదేనే. తుంసాల సంబంధం. . ." "ఇప్పుడమోదే నాక. పోక్యో" నేల మూపులు చూస్తూనే అన్నాడు.

"నా మాటలకు ఎదురు జెసలే నాకు మా సెడ్డె ఒల్లనంట" గట్టగా అన్నాడు పేదెద్దె. . . మరీ మాటాడితే ఆ నంట మరంత భగిన మండి చుట్టూ ప్యాపిను ఉంది బయటద్దె రంగారావు, బుద్ధి వంతుడిలా, భోజనం మీద దృష్టి సారించాడు.

అలా తన సరిగ నిచ్చి పోని గంగారావు తండ్రి బాగా గుర కే, నిడవోలు అడకాల రారిగాడితో వచో గాతా మీదికి వెళ్ళాడు. మనక వెలుతుళ్ళలో న్నాశానంలోని ఏమాధుల్న సెళ్ళలంగా పడ ఉన్న వారికాల వేపు తడికంగా చూస్తూ సెవదాంబు రంగారావు. మనసంతా గజబిబి ఆలోచనలు.

"సెప్పండి సినదోలా. ఎదుకు పిలిచినారో?" అప్పులిస్తూ అన్నాడు ఈరిగాడు. మాటాడలేదు రంగారావు.

"సీకల్నే వెగినే సీములికి నీల్లెట్టాల. నేకటిలే పెంటగడికి వట్టిన గతే నాకూ వడతాడి." దూరంగా నీళ్ళు అరిచింది. ఉలిక్కి వచ్చాడు రంగారావు. "కాకో సరి" అంటూ నిలబడ్డ కొండల వైపు నిమంచం పై అరి వైపు చూస్తూ అన్నాడు.

కలం సైహితులు - చివాహ వసు గ్రి ఒంటరిగా నున్న మీకు నివోద విజ్ఞానాలను చేకూర్చి, దేశ విదేశాలాని ప్రేమ పురుషులను స్నేహితులుగా చేకూర్చి, వివాహ, ఉద్యోగ . . . తదితర విషయాలలో సహాయం చేయాలను స్థాపించిన ఆదర్శ సంస్థ "లేఖ రమా". సం. చివరా: 1977. 6/ - అ. నేడే చందా సంపుతూ, మీ ఆభిమానులతో, నవవ్యవస్థలో తెలుగు వ్రాయండి. లేదా 40 రూపం స్టాంపులు సంపుతూ నివరములకు వ్రాయండి.

M/s. లేఖ ర మా డి  
మచిలీపట్నం - 521001 (A.P.)

**వివాహాది శుభ కార్యములకు - విందు భోజనములకు, ప్రతి నిత్యము వివాహాది వాడుకకు. నమ్మకమైన సాఫ్ట్ బియ్యం**  
పతి శుభముగా బాగు చేయబడినవి. **శ్రీవిజయ రెస్ కంపెనీ**  
గవర్నరు సెల్ - విజయవాడ-2  
ఫోన్ చేసిన వెంటనే హామీలివట్ చేయబడును  
ఫోన్: 75704

**డా. మల్లె క**  
ఆరో. ఎం.పి. సర్కి ప్రివెటివ్ న సంస్థ వీధి కడం. సెరు బలక్ష్మీ-న తక్కి సక్కుచ్చి వైచ వికీత చే గూడుబా. గల 150 వందలకొలలాగ నిలు వైద్యరంగం గావీయవైచ సేవ చేసే మూన్నాడు. ఫినిషి పర్వ రిచించి క్రొత్త జీవిత మును: కోల్త క్షి, అలాగ్ని ంది దావత్య జీవితాన్ని సుఖమయం చేసుకొంది.

**మోడరన్ డిస్పెన్సరీ**  
వెంకటేశ లాక్సు 540, వాదాయబగ్గూడి, వాదాయాడు ఫోన్: 61401  
వోలు: ఉదయం 10 నుండి 1 గంట, సాయంత్రం 4 నుండి 9 గంటలు.  
వాలించి: 54/6, లోకల్ గో, యూనివర్సిటీ, మెటోకర. క్షి సర్కి, వేంగులూరు-27.

**బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!**  
**స్త్రీల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి**

**లోడ్** 75 సంవత్సరములకు పైగా సుఖజీవనమునకు లోడ్ టూలిక్ ను వాడిన స్త్రీలు ఎందరో ఉచిత వైద్య సలహాకు ఈ క్రింద పేర్కొనబడిన విలాసమునకు ఈ తూపనను పూర్తిచేసి మీ జాబులో పంపండి.

పేరు: \_\_\_\_\_  
 విలాసము: \_\_\_\_\_  
 PIN: \_\_\_\_\_

**కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్**  
 ఎంబ్లూ, శిశిరాచలం జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్ విజయవాడ - సికిందరాబాద్ - నెలగూరు.




**ఉప్పొంగి పొంగే శక్తి!**

పెరిగి పాపము ఎంతవేరే, ఎంతంతవేరే అడుగునే శక్తి ఉంది. ఆశక్తి యొక్క రహస్యం ఏమిటో తెలుసా, వెంటా ఆరోగ్యంపై పెంపొందిస్తూ అన్ని వయసుల వారికి కనిపించనివి అనికే అల్బో-సాంగ్, వీనిలో ఉన్న అనిజాంతోనూ, మూలికల సారంతోనూ ఆహారానికి అనుబంధంగా దరిచేస్తుంది.

**అల్బో-సాంగ్**

శిల్పశక్తి రి, శక్తిని పెంపొందిస్తుంది. కుటుంబావికలకోసం ఎకానమీ ప్యాక్ కావాలని మీదిలర్ని అడగండి

జి. అండ్ జి. డి. సీన్ లిమిటెడ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్  
 హైదరాబాద్. 500 001  
 డిపోజిట్ బాండ్లు, డి. డి. కాన్వర్షన్

“ఒకే కఠిగా! క్షోలో ఇంతమందువూరు. ఇంత దరణం జరగుతున్నా ఏ ఒక్కడికీ పోరం రాలేదట్రా?” ఏదో కొత్త విషయాలిని వింటున్నట్టుగా చూశాడు ఈరిగాడు. వివరం తనకు ఇప్పుడే తెలుసుకునే తీరిగాడు. అంత నిశీధిరోహా వాడి కళ్ళల్లో అప్రస్థంగా నిలిచిన నీర: చూడాలిగాడు రుగారావు.

“మీ లాంటి వాళ్ళను ఉద్దరించాలి (మనస్సు) ఎన్నో పథకాలు వేస్తోంది. భృతం (తం పచ్చి ఇష్టాన్ని) గడిచినా మీ రింకా ఒకటిగానే మగ్గి పోతున్నారని మీ బనివృత్తు కోసం సరికొత్త బాటల్ని వేసింది” ఆశోకా అంటున్న రుగారావు వైపు అనేమో అర్థంకాని వాడిలా చూశాడు ఈరిగాడు.

“ఒరేయీ! ఇలాంటి పెత్తందార్లు అటు కట్టించాలంటే నీ ఒక్కడి వలన కాదు. మీ రుతా సంఘటితం కావాలి. జమీన్దార్లు ఉంటూ ఇటువంటి దుర్జాలం ఆపాలి. ఆ వాడి మీ బతుకుల్లో మళ్ళీ వెలుగవ్వాలి” తను బయట ప్రపంచంలో తెలుసుకున్న విషయాలు చెప్పి ఉత్తేజ సర లాని ప్రయత్నించాడు రుగారావు. అంతా కాకపోయినా అతని మాటల పారాశాస్త్రి అర్థం చేసుకున్న ఈరిగాడు—“బాబ్బాయి, యెప్పుడైతే వాయింటారు. ఆలాటి మాటలు అనకండి. ఏదో గుట్టుగా యిలాగ బతకమివ్వండి.” భయంతో దిక్కర చూపుతూ చూస్తూ అన్నాడు.

“అయితే మీ బతుకుల కింక పుక్కి లేదు.”

పిచ్చిరొడిలా సవ్యామ ఈరిగాడు. “నేను దొర్నా ఉండవంటే. మాకు సీమా నెత్తురు నేడు. పువ్వుల మెతే వచ్చీ కంగా రహాలు కాలిలుట్టు దెబ్బలు తిన. పెంటిగిట్టి సూడ. నానావోల్లికి పప్పుటం వోట్లూడి ఆ రేల్లో పేనాలు పోయిన తండ్రినిార వడి గుండెం! వగిలేలా ఏదీన రంగిని సూపైనా పూసావోడి. అప్పుడూ నేడు. ఇప్పుడూ నేడు. మామ అమ్మూడు పోయిపోల్లివి. మాకు పప్పుటం యేటి వారాలి” గంబుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయిన ఈరిగాడి వైపు జాగా? చూస్తూ నిలబడి పోయాడు రుగారావు. తన తండ్రి చేసే దారుణాలు వింటూ, చూస్తూ తనే ఇంత వలించిపోతున్నాడే మరి అనుభవించే పిచ్చిలో చైతన్యం యెందుకు రాదు? దేశంలో నిన్ను మాత్రాలు వచ్చినా ఏ మూర్ఖుకి ఇంకాని బడగు వరాల కథ లిలాగే ఉంటాయి. కప్పు కోడుకయ్యుండి తను ధైర్యంగా మాటడ లేదే బానిసల్లా బతికే వారి కెలా ధైర్యం వస్తుంది. మనసునిండా పొంతనలేని ఆరోచనలు.

\* \* \*

అనేకం అరస్తున్న తండ్రి కేలు వివగానే ఉలిక్కి పడి నిద్ర లేచాడు రుగారావు. కిటికీలో నుండి బయటకు చూశాడు.

రుగి తల వంచుకుని నిలబడి ఉంది.

“మీ అయ్య పోయినంత మాత్రాన అప్పు పెల్లి పోయిందనుకోకు. పచ్చిపట్టు ఈ అప్పు తీరడాక నువ్వు ఇక్కడ పోకే నెయ్యాల. ఇగో. అలాగ వాల్చా పులు జూసినా కలిగిపోవంటే. . .యెల్లా” కొరగా చూస్తూ అన్నాడు. వెన్నుడిగా ముందుకు కదిలిండ్డి

వయసులో ఉన్న అడవిల్లను అడుపులో పెట్టే ఈ కావసం ఏమిటో అర్థంకాని రంగారావు అనేకం తండ్రి ముందుకు నడిచాడు.

కొడుకును చూసిన పెద్దిరెడ్డి అంతవరకు బరి గింది మరిచిపోయినట్లుగా కుంపాత పంబందం తాలూకా అనులు, అంతన్న వగైలా వినరాల వికరపు పెట్టడంతో చేష్టలు తడిగిన వాడై, అలాగా అనుకున్న విషయం అడిగే ధైర్యం చాలక ఇంటి తోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి... చాలాసేపటివరకు నిద్రవట్టని రంగారావు అతోచిస్తూ అమ్మనడుకున్న వంటగిడ్డెలు నడిచాడు. వందరి కోళ్ళనుంచే ముఖ విడ్ర తియాలిన్న తల్లి కటిక నేలపై వరాయి ఇంటిలో, పని మనిషిలా తెంసు వరుచుకుని నిద్రొస్తున్న ధైర్య స్థితిని చూడగానే అతని హృదయం కలికినట్టైంది. అలికిడి విన్న ముత్యాలమ్మ తేలి కూర్చుంది. తల్లి కళ్ళు కింది నీలించాకల్ని చూడగానే కొన్ని క్షణాలు మాటాడలేకపోయాడు రంగారావు.

“అమ్మా! పెళ్ళి చేసుకుని భర్తతో మఖంగా గడపిల్లిన ఈ వయసులో రంగి నిలా బాధ పెట్టడం వ్యాయమేనా. దిక్కూ మొక్కు తేలి రంగిపై యాపిల్లింది పోయి వెళ్ళి చాకిరి చేయమని బలవంతం చేయడం దారుణం కదూ!”

కొడుకు బాధను అర్థం చేసుకున్న ముత్యాలమ్మ విలాగిడిలా నవ్వింది. “పచ్చిరంగి! ఇందులో యెవరు మాత్రం చేసేదేలుంది. తాలి కట్టించుకున్న నాను పేసేది యెట్టి పాకీ కదా. అలాటి దాన్ని వేటి నేయం పెప్పగలను?” కూటిగా గుండెల్ని దూసుకు పోయినట్టై స్థాయిపుతా ఉండిపోయాడు రంగారావు. ఏళ్ళు తరబడి తల్లి మనసులో సునీత నిందించేయిన వేదన కట్టలు తెంచుకో తుండని తెలుసుకుని విద్విన్నంగా బయటోకు నడిచాడు.

వరిస్పెరం తెలిసి పనుస్యత్ కొట్టుకుంటున్న వాడికి ఉర్రటం నిచ్చేది వేదాంతం. అకాలిలో కొట్టుకు పోతున్న రంగారావు కొన్ని రోజులు బయటకు వెళ్ళు కుండా గదిలోనే గడిపేకాడు ఏవో నిప్పున కాలి చదు వుతూ, వేదాంతంతో నవనాధాన పరుచుకంటూ.

ఒకనాడు తండ్రి గదిని దాటుకుంటూ వెళుతున్న రంగారావు తోపలి నుండి విన వచ్చే మాటలతో నిశ్చ కుంతో నిబంది పోయాడు.

“ఎదకడానికెల్ల వోడైవుల్లై తిరిగిచ్చారా?”  
“నేరంది.”

“యక్కడి కెలా దిలే. నా గురి తప్పించు కోడ కుంటే మాటలు కాదు. యెడన నంజి. దొరికితే తాలోనించేస్తాను. పిగలు చూ పంకలు పేసె త్తాను.”

విషయం అర్థమైంది రంగారావుకు. రంగి దిటో పొరిపోయిందన్న మాట... “నాన్నా! పాత రోజులు మరిచిపో. నీ పురింపులకి తలలు నంచు కున్నారని ముప్పుల వడతావుకాని చిగుమతుంటున్న వాళ్ళు ఏడితలి పంజం నీకు తెలిదు. ఒక్కసారి చరిత్ర తిరగిస్తే. వియంతలా బలికన వి వ్యక్తి నిర్మితంగా



పోలేదా? అనుకుంటూ ముందుకు వెళ్ళిరంగారావు తలనిగడుకననడటంతో వియంపం ఆరా తీశాడు.

ఓంటుంది ఉన్న రంగిపై తండ్రి ఏవో అపూయ త్యం చేయవోయాడని, అది ఎదురు తిరిగి గాయ పరిచి ఎవో పొరిపోయిందని, దాన్ని వెదికినాని చుట్టువక్కల గ్రామానికి మనుషుల్ని వంపించాడని తెలుసుకున్న రంగారావు తండ్రి రుద్దారం ఎంత దారుణంగా మితి మీరిపోతూందో తల్పాకుని కదిలి పోయాడు.

“ఆ డెల్లెటప్పుడు నీలో యేకై నా సెప్పిదా?”  
మీంకరించాడు పెద్ది రెడ్డి భార్య వైపు చూసి.  
“సెప్పనేడు.”

“పోనీ యెందుకెళ్ళాడో అదై నా వెళ్ళా?”

“యేటి సెప్పవంతారా. ఇప్పుడు నాకు సెల్వోదేం అంటుంటే సేసుకోకే యీల్లై ను అని ఆ డెవకాతల నడార్లు. ఇది తప్పించుకోవాలని ఇట్లో గిసి యెల్లి పోయంటాడు” కొడుకు వెళ్ళిపోయాడన్న దుఃఖంతో ఉనికి పనుస్య వీడుపును అడుపుతో పెట్టుకుంటూ చెప్పింది. ముత్యాలమ్మ మొహంలోవి మొండితనం చూసి అవాక్కైపోయిన పెద్ది రెడ్డి “పోనీ ఆ యంయం అడు నాలో సెప్పిమ్మ గదా” అన్నాడు యెటో చూస్తూ.

“యెంతోటి యెరి బాగుల మాటలు మాటాడు తున్నారండి. అది సెప్పుడు గడమాంబడమే కాని, గుండెలకి అత్త కున్నారండి. మొండిగా మాటాడ వే కాని, అడి మనుసేటో తెలుసుకున్నారంటండి. ఇంట్లో యెదిగిన కొడుకుండు. సీగు మాలిన పనులూ సెయ్యకూడదని యెప్పుడైనా అలోపించా టుండి?” మొండి ధైర్యంతో మనసులోని మాటని బయట పెట్టి అనేకంతో బయటకు నడిచింది ముత్యాలమ్మ.

వరిస్థితుల వచ్చింటిని పునరావలోకనం చేసుకున్న పెద్దిరెడ్డికి తను వాడిపోతున్నట్లుగా అనిపించింది. తన అధికారం చేజారిపోతున్నట్లు వినిపిల్లాడి పోయాడు

రెండు రోజుల తరవాత పాడొక్కగా ఇంటిలో అడుగు పెట్టిన కొడుకును చూడగానే పెద్దిరెడ్డి లోని తండ్రి మనసుకు కాస్త ఊరట కలిగినా చుట్టూ అంతలోనే గండ్లిరంగం మారిపోయింది దానినుండి రాక? అన్నాడు కొపంగా. సీళ్ళు నమిలాడు రంగారావు.

“సెప్పు.” రెట్టించాడు. “రంగిని. వెదకాలి.”  
“అంత భర్త నీ కేటి—నాను మనుసుల్లెట్టాడు గదా” అది కాదు నాన్నా! విన్నంత అనమావించితే అడవాల్ని స్వయంగా వేసి పట్టుకోవాలి. వా తండ్రి వగ నేను చల్లాల్లావని. . .”

కొడుకు మాటలు వికగానే మీసాలు దుప్పాడు పెద్ది రెడ్డి—“కానీ లోలా” అప్పట్టుగా.  
“అయితే ఆ నంబ” అనివడిందా?”

“నేను పట్టుదలతో నికొడుకును నాన్నా! గాలించి పట్టుకున్నాను” అంటూ బయట ద్వారం వైపు చూసి “రంగి. ఇటులా” కేలేశాడు. నేల మాపులు చూస్తూ వెమ్మడిగా నడుచుకుంటూ వచ్చిన రంగి వినయంగా పెద్దిరెడ్డి పాదాలకు నమస్కరించింది. ఇదంతా ఏమిటో అర్థం కాని పెద్దిరెడ్డి “ఒరేయో! ఏటిది” అంటూ అనుమానంగా చూశాడు.

“చెప్పతాను నాన్నా! బలికివంత కాణం ఇక్కడ వెట్టి చాకిరి చేస్తూ వడుండుమని మీకు చెప్పినా వినకుండా పొరిపోయింది. మీ మాట కారవ్వందకు నాకు మనో ఒళ్ళు చుండింది. అందుకే ఒక మాంచె స్థాను వేశాను.” పెద్ది రెడ్డి ఊసిరి తిగిబట్టాడు.  
“ఇన్నాళ్ళు అమ్మ ఈ ఇంటిలో మీకు చేసేది కూడా వెట్టి చాకిరయి అన్న విజం తెలుసుకున్న ఏమీ క్షణం రంగి బతుక్కి ఇన్నాళ్ళిన తీర్పు ఏమిటో నాకు అర్థమైంది. నేను సెళ్ళి యేసుకుని రంగిని ఇక్కడే వెట్టిచాకిరి” . . .

“రంగం” అనేకంతో అరిచాడు. విస్తుట్టినగా చలికల బద్దాడు.  
“తొలిసారి ఒడిపోవూర్. పంజికోడలా” అల్లగా తల వంచాడు.